

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/329/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816207543
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7816207543.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a sudcov JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Alexandra Husivargu v spore žalobkyne: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: R.. L. S., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXX, o zaplatenie 8.537,36 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 31.5.2017, č.k. 12Csp/57/2016-52

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) rozsudkom označeným v záhlaví zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 8.123,91 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.123,91 € od 20.9.2016 do zaplatenia a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobkyni priznal proti žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 90%.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy vo výške 8.537,36 € s príslušenstvom. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že dňa 7.12.2015 sporové strany uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanej peňažné prostriedky vo výške 8.900 €. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bola povinná splatiť do 15.11.2024. Žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti a bola vyzvaná žalobkyňou listom zo dňa 19.9.2016 na predčasné splatenie úveru, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou zo dňa 15.7.2016. Pohľadávka žalobkyne ku dňu predčasného zosplatenia predstavovala celkom sumu 8.906,48 €, z toho istina 8.537,36 € (žalovaná uhradila na istinu sumu 362,64 €, ktorá bola odpočítaná zo sumy poskytnutého úveru 8.900 €), úroky 284,23 € (úroková sadzba vo výške 9,90 % ročne vyplývala zo zmluvy), z kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 3,77 € (odo dňa nasledujúceho po splatnosti s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne). Po zosplatení úveru žalovaná nerealizovala žiadnu úhradu.

3. Právne súd posudzoval vec podľa ustanovení § 9 a § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Skúmal či predmetná úverová zmluva obsahuje náležitosti predpísané zákonom o spotrebiteľských úveroch. Konštatoval, že zmluva zo dňa 7.12.2015 je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zákona 129/2010 Z.z., nakoľko v časti úpravy splátok je síce zrejme, v akej výške mala žalovaná zaplatiť splátku, aj v akom počte, v akom čase splatnosti, avšak nie je zo zmluvy možné zistiť skladbu týchto splátok, tak aby bola žalovaná riadne informovaná, z čoho splátka pozostáva a v prípade úhrady splátky, aká časť je pripočítaná na istinu, aká časť na úrok, prípadne na nejaké poplatky. Uzavrel, že keďže obsah zmluvy nezodpovedal zneniu zákona o spotrebiteľskom úvere v časti ust. § 9 ods. 2 písm. l), súd považoval uvedený úver za bezúročný a bezpoplatkový podľa ust. §

11 ods. 1 písm. b). Uviedol, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 8.900 €, na úver zaplatila sumu 776,09 €. Rozdiel medzi uvedenými sumami predstavuje výšku 8.123,91 €, ktorú je žalovaná povinná zaplatiť žalobkyni. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná sa so svojim plnením dostala do omeškania, súd priznal žalobkyni aj úrok z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 8.123,91 € od 20.9.2016 tak, ako žalobkyňa žiadala v žalobnom návrhu. Uzavrel, že žalobkyňa sa dôvodne domáhala zaplataenia žalovanej sumy vo výške 8.123,91 € s priznaným zákonným úrokom z omeškania z uvedenej dlžnej sumy, preto v tejto časti súd žalobe vyhovel a vo zvyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca mal úspech v konaní vo výške 95 % a žalovaná vo výške 5 %, tzn., že konečný úspech v konaní mal žalobca v rozsahu 90 %.

5. Proti výroku rozsudku, a to proti zamietavej časti, podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a návrhu žalobkyne vyhovel aj v zamietnutom rozsahu a žalovanú zaviazal, aby uhradila dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

6. V dôvodoch odvolania nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie, že v úverovej zmluve chýbajú náležitosti ako výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pretože tieto sú jasne určené. Sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky a sú uvedené v samotnom texte zmluvy v bode 1.2. Uviedla, že anuita a anuitné splácanie je definované ako pravidelné (periodické) plynutie pevne stanovených platieb počas určitej špecifikovanej doby a anuitná splátka zostáva počas celej doby splácania rovnaká. Skladá sa zo splátky istiny a zo splátky úroku, pričom výška anuitnej splátky sa nemení, mení sa plynule výška a pomer istiny a úroku. Mala za to, že zmyslom a účelom právnej úpravy spotrebiteľských úverov je informovanosť spotrebiteľa zakladajúca sa na jednoznačnom vymedzení rozsahu svojho záväzku, pričom tento cieľ je naplnený bez toho, aby bol spotrebiteľ informovaný v číselnom vyjadrení o tom, čo sa zo splátky započítava na istinu, úrok, úrok z omeškania a poplatky a bez toho aby bol obsah zmluvy vyhotovený ako jediný dokument. Poukázala na dôvodovú správu k zákonu o spotrebiteľských úveroch k § 9 ods. 2 písm. k/, podľa ktorej spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti zo zmluvy. Ďalej poukázala na rozsudok Súdneho dvora k Smernici 2008/48/ES, ktorej článok 10 ods. 2 písm. h/ sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy splátok. Tiež uviedla, že článok 23 smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Taktiež poukázala na výklad rozhodných ustanovení vládou Slovenskej republiky a stanovisko odboru ochrany finančných spotrebiteľov Národnej banky Slovenska z 18. apríla 2017 k aplikačným dôsledkom rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej a tiež na aktuálnu judikatúru slovenských súdov, ktoré všetky dokumenty jednoznačne spochybňujú formalistický prístup pri vykladaní smernice a zákonnej úpravy, ktorého sa pridržal súd prvej inštancie. Na základe uvedeného mala za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

9. Výrok rozsudku, ktorým súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 8.123,91 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.123,91 € od 20.9.2016 do zaplattenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, nebol odvolaním žalovanej ako oprávnenej osoby na podanie odvolania napadnutý, preto tento výrok nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2,3 CSP) a nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

10. Predmetom odvolacieho prieskumu bol výrok, ktorým súd zamietol žalobu v prevyšujúcej časti a súvisiaci výrok o trovách konania.

11. Žalobkyňa v odvolaní uplatnila odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

12. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (t.j. rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval síce správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

13. Súd prvej inštancie právne posúdenie uplatneného nároku žalobkyne založil na závere, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov v dôsledku absencie náležitostí uvedených v ust. § 9 ods. 2 písm. l/ v spojení s ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Tieto úvahy, vedúce súd prvej inštancie k uvedenému posúdeniu spotrebiteľskej zmluvy, odvolací súd nepovažuje za správne.

14. Súd prvej inštancie pri posudzovaní predmetnej zmluvy správne vychádzal zo spotrebiteľskej povahy veriteľsko-dlžníckeho vzťahu strán z tejto zmluvy. Správne aplikoval na zistený skutkový stav ustanovenia zákona na ochranu spotrebiteľa. Rovnako správne ustálil, že na predmetnú zmluvu sa vzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. a zmluvu podrobil skúmaniu z hľadiska splnenia zákonných podmienok predpísaných týmto zákonom. Zaoberal sa skúmaním zmluvy z hľadísk odôvodňujúcich (ne)priznanie úrokov a poplatkov z úveru, na čo je prioritne zamerané aj odôvodnenie jeho rozhodnutia. Dospel k záveru, že zmluva neobsahuje vytkané náležitosti stanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch. Konštatoval, že absencia zákonných náležitostí spôsobuje, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. V dôsledku takto zistených skutočností potom súd prijal konečný záver, že poskytnutý úver je bezúročný a poplatkov.

15. Odvolací súd v nadväznosti na odvolacie dôvody žalobkyne skúmal dôvody, pre ktoré súd určil úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov a dospel k záveru, že v tejto časti súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, ak ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zákona 129/2010 Z.z. nevyložil eurokonformne, vychádzajúc zo smernice 2008/48/ES.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti : výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

17. Pokiaľ ide o eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. (§ 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, riešením tejto otázky sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp.zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018 (a následne aj 3 Cdo 56/2018 zo dňa 17.4.2018).

18. Z vyššie citovaného rozhodnutia vyplýva, že zákon 129/2010 Z.z. je úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Smernica ako špecifický prameň práva Európskej

únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli smer sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne sudy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (odkaz na rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

19. Z vyššie citovaného rozhodnutia ďalej vyplýva, že rozsudok konštatoval, že smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice. Vychádzajúc zo záveru, že zákonom 129/2010 Z.z. bola transponovaná smernica 2008/48/ES v celom rozsahu, zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. Eurokonformným výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zákonu 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia najvyššieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice (viď bližšie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018).

20. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

21. Aplikujúc závery vyššie uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu v prejednávanej veci a vychádzajúc z uzavretej zmluvy zo dňa 7.12.2015, v ktorej bola dohodnutá výška anuitných splátok úveru sumou 124,78 €, uvedený je počet anuitných splátok 108 a určený je aj termín splatnosti jednotlivých splátok (termín splatnosti prvej splátky nastal 15.12.2015 a splatnosť každej splátky nastane mesačne 15. deň každého kalendárneho mesiaca), má zmluva náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zákona 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy a z tohto dôvodu nejde o úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona 129/2010 Z.z.

22. Dôvody, pre ktoré súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov, neboli súdom prvej inštancie správne právne vyhodnotené, a preto jeho záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu absencie náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zákona 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy je nesprávny.

23. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti podľa § 389 ods. 1 písm. b/CSP zrušil a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie.

24. V ďalšom konaní súd prvej inštancie rešpektujúc odvolacím súdom vyslovené právne závery, opätovne vec preskúma s tým, že sa bude zaoberať správnosťou a dôvodnosťou žalobkyňou uplatnených nárokov.

25. Keďže odvolací súd rozsudok prvej inštancie vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, zároveň zrušil aj výrok o trovách konania ako závislý výrok.

26. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne o náhrade celých trov konania.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).